

”PikkuKakkonen”

KAKKOSTEN SUKUYHDISTYKSEN VIIDES LEHTI

Hyvät sukulaiset

Kesä on alkanut ja lomat ja kesäriennot ovat edessäpäin, samoin tämänvuotinen sukujuhla.

Sukujuhlan yhteydessä pidetään sukuyhdistyksen ensimmäinen varsinainen vuosikokous, joten toivomme runsasta osallistumista. Onhan vuosikokous seuran tärkein tapahtuma hallituksen valintoineen, tilinpäätöksineen ja tulevaisuuden suunnitelmineen. Illalla on vielä tarkoitus jatkaa juhlimesta epävirallisemmissa merkeissä, pidetään mm. suvun karaokekisa.

Edellisessä sukutapaamisessa käsiteltiin suvun vaakuna-asiaa. Kyösti Kakkonen on heraldikko Rauno Lepikön kanssa laatinut ehdotuksen, joka on nähtävissä tässä lehdessä. Myös tätä asiaa käsitellään sukukokouksessa.

Sukuyhdistykseen on liittynyt koko joukko uusia jäseniä. Jäsenrekisterissä on tällä hetkellä 128 henkilöä. Joillakin on vielä tämän vuoden jäsenmaksu maksamatta, mutta senhän ehtii vielä. Rahaa tarvitsemme ennen kaikkea sukututkimukseen ja mahdolliseen sukukirjaan. Toivoisin, että lähettäisitte kirjaa varten valokuvia ja tarinoita.

Sukuyhdistys liittyi talvella Karjalan Liittoon ja Karjalaisten sukuyhteisöjen liittoon. Näin vaalimme karjalaisia juuriamme.

Lähiaikoina avautuvat nettiin myös kotisivumme. Myös kotisivuille olisi mukava saada valokuvia. Tarvitsemmekin näppärän ja innostuneen kotisivujemme hoitajan. PikkuKakkoseen kaivataan lisää tarinoitanne ja uutisianne. Kaikenlainen sukua, sukulaisia, asuinpaikkoja ym. koskeva tieto ja kertomukset ovat tervetulleita.

Toivon runsasta osanottoa sukujuhlaamme, niin päivä- kuin iltatilaisuuksiin.

Hyvää kesää!

Eero

Kakkosten sukuyhdistys ry:n vuosikokous ja sukujuhla

Joensuussa Karjalantalon
Kellariravintolassa lauantaina 30.7.2011

Ohjelma:

klo 11.30–12.00 Ilmoittautuminen

klo 12.00–13.00 Vuosikokous, sääntömääräiset asiat

klo 13.00–16.00 Sukujuhla ja ruokailu

Ohjelmassa mm:

– musiikkia: Trio Maranya

– tervehdyssanat

– musiikkia: Kari ja Mirkka Kakkonen

– Jouni Kakkonen kertoo sukututkimuksesta

– lausuntaa: Hellevi Virkki

– tietokilpailu

– Karjalaisten laulu yhteislauluna

– ruokailu: Karjalantalon lounasbuffet

klo 18

Iltatilaisuus Karjalantalon Kellariravintolassa

– karaokekisa

– seurustelua ja muuta mukavaa

Ilmoittautuminen

Sitovat ilmoittautumiset 12.7.2011 mennessä Eero Kakkoselle sähköpostilla eero.kakkonen@elisanet.fi tai puhelimitse 0400 679328.

Ilmoittautumismaksu 5 euroa/henkilö (alle 12-v. ilmaiseksi),

ruokailu 23 euroa/henkilö (alle 12-v. 12 euroa/lapsi).

Mahdolliset erikoisruokavaliot ilmoitettava 12.7.2011 mennessä.

Maksut suoritetaan ilmoittautumisen yhteydessä Karjalantalolla (varatkaa tasaraha).

**Maksathan vuoden 2011 jäsenmaksusi yhdistyksen pankkitilille,
Nordea 104035-363472, ennen vuosikokousta. Näin varmistat äänioikeutesi
yhdistyksen varsinaisessa vuosikokouksessa. Jäsenmaksun suuruus on tällä hetkellä
25 euroa/v, alle 18-vuotiaat 10 euroa/vuosi.**

**Yhdistyksen kotisivut avautuvat lähiaikoina osoitteessa
www.kakkostensuku.fi**

Sivuilta löydät yhteyshenkilöt ja osoitteet. Sieltä voit myös lukea vanhat PikkuKakkoset. Sivut ovat vielä kehitysvaiheessa. Tarkoituksena on, että sinne saadaan ajankohtaista tietoa yhdistyksestä ja sen toiminnasta, kuvia ja tarinoita – uusia ja vanhoja, joten toivomme teidän kaikkien panosta lisäaineiston saamiseksi.

Kotisivujen yhteyshenkilönä toimii toistaiseksi Eero Kakkonen.

Aili vasemmalla siskojensa Hilma Latvalan ja Elin Immosen seurassa.

Haastattelimme Aili Kakkosta Tohmajärven Kemienmäellä

Olen syntynyt 80 vuotta sitten Tohmajärven Saariossa, riihessä. Isäni, Vilhelm (Ville s.1886) oli Ollin (s.1847) yhdeksästä lapsesta seitsemäs. Sisaruksista kuoli aivan pieninä kolme. Ville oli metsäyönjohtajana Tohmajärvellä. Isäni kuoli, kun olin puolitoistavuotias. Äitini, Emma os. Pesonen (s.1893), toimi kansakoulun keittäjänä. Meitä oli seitsemän sisarusta, joista kaksi kuoli alle kaksivuotiaina.

Asuimme Saarion ”kukkuloilla”. Kukkuloilla asui Vilhelmin veljiä perheineen, joihin meillä oli läheiset suhteet. Elämä oli niukkaa. Muistan erään joulun, jolloin joulukuuseen emme saaneet mitään koristeita. Kravatteja kuitenkin löytyi ja niillä koristelimme kuusen.

Kansakoulun kävin Saarion kylän kansakoulus-

sa. Opettajana oli Hanna Sormunen. Välillä jouduin keskeyttämään koulun sairastelujen vuoksi.

Jouduimme tekemään myös evakkoretken Polvijärvelle. Juhannuksen vastaisena yönä talutimme lehmät Tenkaan radan varteen, josta ne lastattiin junaan. Sodan jälkeen elämä palautui pikkuhiljaa normaaliksi.

Vuonna 1950 Kakkokset myivät talonsa ja tilansa Saariosta ja osa muutti mm. Rovaniemelle. Me muutimme lammen toiselle puolelle työväentalolle. Työväentalolla urheiluseura Kiri järjesti tansseja ja ohjelmallisia iltamia. Itsekin lauloin kuorossa.

Äitini oli koulun keittäjä, minä puolestani siivosin koululla ja tietyömaiden parakkeja. Kemienmäelle muutin vuonna 1977. Myös veljeni Otto asui Kemiessä. Häntä hoidin monta vuotta, hän kun oli ”huono kulkija”.

Nykyään elelen edelleen Kemienmäellä, vanhustentalossa.

YSTÄVYYDEN SOLMU

KAKKOSTEN SUKUYHDISTYS ry

Rauno Lepikkö

Kakkosten ystävyttä ja yhtenäisyyttä kuvaava solmu – vaakunan taustoista

Vaakunaselitys: Sinisellä kilvellä kaksi oravannahkaa paaluttain, sekä hopeinen lakio, missä hannunvaakuna, kaikki vuorovärein.

Vaakunan suunnittelija: Suomen Heraldisen seuran jäsen Rauno Lepikkö.

Kakkonen sukunimestä valmistuneiden sukuselvitysten perusteella sukunimen vanhempi esiintyminen näyttää liittyvän pääsääntöisesti Karjalaan. Sukunimen juuret näyttäisivät tuoreimman ns. HisKi haun perusteella keskittyvän enimmäkseen Kivennavalle ja Uudellekirkolle. Esiintymiä on myös Hiitolassa, Muolaalla, Ruskealassa ja Viipurin tienoilla. Jonkin verran esiintymiä löytyy myös Johanneksesta, Jäaskestä, Koivistosta, Käkisalmeilta, Raudusta ja Sortavalasta.

Kivennavan vaakunassa on käytetty metalliväriä hopeaa ja Uudenkirkon vaakunassa puolestaan on taustana sininen kilpi. Täten Kakkosten vaakunalle voidaan ajatella perustellusti runsaimman nimiesiintymäparin Kivennapa ja Uusikirkko pohjalta mainittujen värien eli hopea ja sinisen yhdistämistä. Tätä tukee myös sukunimen voimakas siirtymä Suomen, sini-valkoisten, värien alle. Toki myös muissa esiintymäkunnissa on mainittuja vaakunavärejä. Sinistä väriä puoltaa Kakkonen nimen Karjalan esiintymäkuntien sijainti ranta-alueen kunnissa.

Vaakunaan otettu oravannahka, kahtena erillisenä nahkana, kuvastaa useita eri seikkoja. Kaksi tuo lukuna miellelyhtymän sukunimeen Kakkonen. Turkisten metsästys on ollut tärkeä elinkeino Kakkosten Karjalan elinaikoina, kuten myös heidän siirtyessään rajan Suomen puolelle 1700–1800 luvuilla. Turkisten metsästyksessä tärkeimpiä turkiseläimiä oli oravannahka. Oravannahka oli vaihdannan ja veronmaksun väline. Alun perin sana raha on tarkoittanut oravannahkaa.

Orava kuvastaa myös muutoin erinomaisesti Kakkosten sukunimeä. Onhan oravalla kaksi

vahvaa etuhammasta molemmissa leuoissaan. Lisäksi nämä hampaat ovat avojuurisia ja täten ne kasvavat sitä mukaan kuin ne kuluvat kärjestä. Tämä yhtymäkohta sopinee erinomaisesti sukuvaakunaan sukujen kasvaessa – nimen säilyessä. Sattuupa vielä niin, että oravien heimoon kuuluu kaksi alaheimoa – varsinaiset oravat ja liito-oravat. Se antaa sukuseuralle mukavaa väljyyttä keveämpäänkin sukukeskusteluun.

Orava on alun alkaen ollut havumetsien laji, mutta se on sopeutunut elämään erinomaisesti myös lehti- ja sekametsissä sekä ihmisen asutusalueilla.

Heraldiikassa käytetty päätön solmu, jota kutsutaan myös yhtenäisyyden solmuksi ja joissakin tapauksissa onnea tuottavaksi Hannunristiksi tai –vaakunaksi, on varsin suosittu merkki ja tunnus koko maailmassa. Yleensä ottaen solmulla on myönteisyyttä kuvaava tarkoitus. Kakkosten tapauksessa solmu kuvaa myös sukunimen siirtymää Karjalasta rajan Suomen puolelle – ja päätön solmu kuvastaa sukunimen jatkuvuutta ja nimen kantavuutta vuosisadasta toiseen. Solmulla on myös yhtenäisyyttä kuvaava merkitys, joten se sopinee erinomaisesti sukuseuran käyttöön.

Itse vaakunan kilpi on otettu tarkoituksella hivenen erilaiseksi kuin esimerkiksi yleisimmin käytetty kuntakilpien muoto. Ehdotettu kilpi on tyvestään hivenen terävöitetty versio.

Huom: Tämä on vasta ehdotus suvun vaakunaksi, sitä ei ole vielä lopullisesti käsitelty Suomen Heraldisen Seuran virallisessa hyväksyntäkokouksessa. Vaakunaa ei voi käyttää ennen virallista hyväksyntää.

Onnea sukuyhdistys

90-vuotta
Airi Kakkonen 1.4. Turussa

80-vuotta
Aili Kakkonen 7.4. Tohmajärvellä

70-vuotta
Mirja Norha 27.7. Helsingissä

70-vuotta
Sirkka Pennanen 25.4.
Kesälahdella

styksen jäsenille

60-vuotta
Veikko Kakkonen 22.9.
Savukoskella

60-vuotta
Marja-Leena Partanen 29.6.
Tohmajärvellä

Tiedot perustuvat sukuyhdistyksen jäsenrekisteriin, kaikilla jäsenillä ei ole syntymäaikaa rekisterissä.

Ellet halua syntymäpäivääsi julkaistavan lehdessä, ole hyvä ja ilmoita siitä hyvissä ajoin sihteerille.

50-vuotta
Jouko Kakkonen 2.4. Espoossa

Metallimies Kakkonen Tampereelta

Fammu eli Ida Tyyne ja Isä eli Mikko Kakkonen vuonna 1953. Mikko on ollut tapaamassa äitiään Porissa.

Hammaslahden kylästä, talosta numero 21 siirtyi tämän sukuhaaran edustaja 1800-luvulla Kiihtelysvaaran Heinävaaran kylään.

Mikko Pekka Kakkosen isän, Onni Petterin isä, Heikki, syntyi Kiihtelysvaarassa 18.1.1866, nai saman kylän tytön Riitta Vatasen ja perusti perheen. Perheeseen syntyi kolme poikaa ja tytär. Nuorin poika Onni Petteri syntyi 26.6.1896 Joensuussa ja hän on Mikko Pekan isä.

Onni kävi koulunsa Lahdessa, jonne matkaposteljoonina toimiva leski-isä oli muuttanut lastensa kanssa.

Miten Onni Petteri eksyi Poriin, jossa tapasi tulevan vaimonsa Ida Tyyne Isotalon, sitä tarina ei kerro, mutta sitäkin enemmän on juttuja heidän lyhyestä ja monivivahteisesta avioliitostaan. Ne ovat kuitenkin perheen tarinoita ja sellaisina yksityisiä.

Mainittakoon kuitenkin että lyhyessä ajassa

Onni Petteri hävitti apeltaan saamansa kaupunkitalon ja oli muutenkin lahjakas ja charmantti seuramies.

Perheen oli tarkoitus ryhdistäytyä ja palata synnyinsijoilleen, kun Onni Petteri sai virkatoimen Viipurista tammikuussa 1928. Onni Petteri ehti kirjoittaa Iidalleen kirjeen jossa kuvaili uuden elämänjakson alkua valoisasti. Hän kuitenkin kuoli Viipurin asemalla 25.1.1928 sydänkohtaukseen vain 32 vuoden ikäisenä. Mikko Pekka oli tällöin 5-vuotias, joten muistikuvat isästä ovat hataria ja isänpuoleinen suku jäi vieraaksi.

Ida Tyyne Kakkonen oli hemmoteltu talontytär, jolle elämän nurja puoli oli ollut lähes tuntematon. Jäätyään leskeksi hän asui alkuun poikansa kanssa isänsä talossa Porin kaupungissa, missä PikkuPekka saatteli naapurin Rauhaa lastentarhaan.

Leskiäidin ei ollut taloudellisesti mahdollista kouluttaa poikaansa, mikä oli vahinko, pojan

myöhemmän teknisen lahjakkuuden tultua tunnetuksi.

Porin Konepajalla Mikko Pekka aloitteli metallimiehen uraansa ja siirtyi myöhemmin Turkuun. Metalliala imaisi Mikko Pekan ja Talvisodan sytyttyä hänet määrättiin ammattinsa vuoksi sotatollisuuden palvelukseen. Sotaponnistelujen vuoksi päivät olivat pitkiä ja 17-vuotiaalle, nuorelle miehelle raskaita jo ruuan niukuuden vuoksi.

Sodan päätyttyä elämä hymyili ja oli aikaa iloiseen seurannpitoon.

Leveälierinen huopahattu ja huoliteltu olemus käsinkudottuine kravatteineen olivat charmikkaan nuoremiehen tavaramerkkejä iloisina sodanjälkeisinä vuosina.

Tampereella Mikko Pekka vieraili äitinsä kanssa tämän sukulaisten luona 50-luvun alussa.

Tampereen vierailusta tuli kohtalokas virstantyö Mikko Pekan elämässä. Hän tapasi 28-vuotiaan Helena Peltoniemen joka oli päättänyt pysyä naimattomana. Se päätös vaihtui pian hääkellojen kuminaan kun pari vihittiin v.1953.

Litukan majalla tanssittiin häitä, joissa oli om-

siamen puolelta paljon sukua, olihan hän kymmenlapsisesta perheestä, mutta Kakkosen puolelta vain vähän.

Mikko Pekan kaksi setää olivat lapsettomia ja hänen tädiilläänkin oli vain yksi poika.

Kakkosen tämä sukuhaara oli vaarassa loppua jälkeläisten puutteesta ja avioliitto oli ter-
vetullut.

Mikko Pekka sai kaksi tyttärtä. Eija-Inkeri syntyi 1954 ja Raija-Leena 1956. Lapsia olisi varmasti siunaantunut lisää, mutta Mikko Pekka oli sairastunut nuoremman tyttären odotusvuonna ja epävarman terveydentilan vuoksi lasten lukumäärä jäi kahteen.

Mikko Pekka sai sairauden kylkiäisenä osittaisen invalidistatuksen mutta se ei tahtia haitannut. Töitä paiskittiin entiseen malliin, olihan lapset koulutettava. Koulutus, mistä isä oli jäänyt osattomaksi, oli nyt lasten saavutettavissa.

Mikko Pekka työskenteli Tampereella Optiikka ja Tarkkuusväline- nimisessä yrityksessä työkaluviilarina. Osaava työkaluviilari valmisti työkalujen muotteja ja osia. Oman osaamisen kasvaessa ja

Tässä me tytöt olemme Raholan siirtolapuutarhamökillämme v.1963

asiakkaiden kiitoksen kannustamana Mikko Pekka päätti perustaa oman yrityksen. Syntyi

Metallityöliike Mikko Kakkonen. Yritys työllisti alussa vain Mikko Pekan itsensä mutta pian yritys laajeni omistajan ostettua lisää laitteita. Parhaimmillaan yrityksessä työskenteli Kakkosen lisäksi kolme muuta miestä.

Mielenkiintoiset työt sytyttivät aina Mikko Pekan. Mitä kiperämpi pulma, sitä onnellisempi hän oli yrittäessään ratkaista ongelmaa.

Kouluttamattomuudesta oli joskus haittaa. Kerran hänet pyydettiin asiantuntijan ominaisuudessa ratkaisemaan kuvien perusteella ongelmakohta valmisteilla olevassa salaisessa projektissa Tampellan aseosastolla. Ongelma sinänsä ei tuottanut vaikeuksia mutta kuvissa käytettävät symbolit olivat Teknisen Korkeakoulun insinöörien kieltä ja Kakkosen oli lainattava kirja, josta selvittää niiden merkitys.

Tyttärien varttuessa myös äiti meni töihin ja kesäajan hoitotarpeen perhe ratkaisi hankkimalla siirtolapuutarhamökin.

Siirtolapuutarhatoiminnasta tulikin Kakkosille rakas harrastus vuosiksi eteenpäin.

Mikko Pekka toimi yhdistyksen puheenjohtajana ja Helena emäntänä. Lukuisat juhlat juonsi Mikko ja hämäläisen klimppisopan sekä ohrarynivellin keitti Helena.

Vuosien kuluessa siirtolapuutarhamökki tuntui käyvän pieneksi ja pariskunta hankki kesämökin, josta tuli uusi, rakas harrastus, jonne oli mukava vetäytyä viettämään hyvin ansaittuja eläkevuosia. Kalansaaliit ovat legendaarisia ja lapsenlapsilla rakkaita muistoja.

Mikko Pekka on tänä vuonna 13.01 täyttänyt 88v ja asuu Tampereen keskustassa asunnossa, johon saa palveluja samasta talosta ja naapurissa on taas se sama Rauha-tyttönen jota Mikko Pekka saatteli lastentarhaan Porissa vuonna 1928.

Enää Mikko Pekka ei saatele vaan päivät kuluvat pyörätuolissa rullaillen mutta periksi ei anneta, itse on tultava toimeen, kuten tähänkin asti.

Helenan ja Mikon hääkuva syyskuulta 1953

Heikki Kakkonen, isän vaari ja Onni Petterin isä.

Kakkosten sukuyhdistys ry

TOIMINTAKERTOMUS 2008–2010

Airi Holopaisen, Kyösti Kakkosen ja Toivo Kakkosen aloitteesta kokoonnuttiin kesällä 2008 Saarilan matkailutilalle keskustelemaan Kakkosten sukuyhdistyksen perustamisesta. Kyösti Kakkonen oli teettänyt Matti J. Kankaanpäällä tutkimusta Kakkosten suvun alkulähteistä. Saarilassa päätettiin jatkaa sukututkimusta ja koontua kesällä 2009. Päätettiin myös perustaa Kakkosten sukuyhdistys ja valittiin sukutoimikunta, johon nimettiin Kyösti Kakkonen, Anu Kakkonen, Airi Holopainen, Eero Kakkonen, Jani Kakkonen ja Toivo Kakkonen.

Kakkosten sukuyhdistys ry rekisteröitiin yhdistysrekisteriin vuonna 2009. Kesällä 2009 pidettiin myös sukutapaaminen Saarilassa. Läsä oli noin 90 suvun jäsentä. Tapaamisessa valittiin sukuyhdistykselle hallitus, johon tulivat nimetyiksi sukutoimikunnan jäsenet. Päätettiin, että Matti J. Kankaanpää jatkaa edelleen sukututkimusta. Päätettiin myös, että seuraava sukujuhla järjestetään Pohjois-Karjalassa.

Yhdistyksen hallitus kokoontui vuonna 2009 yhden kerran. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin Kyösti Kakkonen, talousasioista vastaavaksi Jani Kakkonen sekä sihteeriksi Eero Kakkonen.

Kesän 2010 sukujuhlassa Joensuussa Karjalantalolla oli läsnä noin 80 henkilöä. Hallitukseen valittiin edellisten lisäksi Pentti Kakkonen Hyvinkäältä. Päätettiin lopettaa yhteistyö Matti J. Kankaanpään kanssa. Sukutietojen täydentämistä Kankaanpään aineistoon lupautui jatkamaan Jouni Kakkonen. Seuraava sukujuhla päätettiin pitää Joensuussa Karjalantalolla.

Hallitus on kokoontunut vuonna 2010 kaksi kertaa. Hallituksen jäsen Anu Kakkonen pyysi syksyllä 2010 eroa hallituksesta. Hallitus päätti liittyä Karjalan Liittoon ja Karjalaisten Sukuyhteisöjen Liittoon. Sukuyhdistyksen jäsenmaksuksi määriteltiin vuodelle 2011 25 euroa, alle 18-vuotiailta 10 euroa. Hallitus päätti myös, että ensimmäinen varsinainen yhdistyksen vuosikokous pidetään sukujuhlan yhteydessä 30.7.2011.

Sukuyhdistyksen jäsenmäärä oli 31.12.2010 108 henkilöä.

Sukuyhdistyksen lehti PikkuKakkonen on ilmestynyt neljä kertaa. Lehden toimittajana on toiminut Eero Kakkonen.

Hallitus

KAKKOSTEN SUKUYHDISTYS

Hallitus

Kyösti Kakkonen, puheenjohtaja
kyosti.kakkonen@tokmanni.fi

Eero Kakkonen, sihteeri ja jäsenasiat
puhelin 0400 679 328
eero.kakkonen@elisanet.fi

Jani Kakkonen, talous
puhelin 045 636 1230
jani.kakkonen@alfaroc.fi

Airi Holopainen
puhelin 050 436 4466
airi.holopainen@jns.fi

Toivo Kakkonen
Talluksentie 8 B 10
82600 Tohmajärvi
puhelin 044 061 1391

PikkuKakkosen toimitus

Eero Kakkonen
Kuusmiehentie 28 D 9, 00670 Helsinki
puhelin 0400 679 328
eero.kakkonen@elisanet.fi

Sukututkimus

Jouni Kakkonen
Läntinen Pitkätatu 20 C 40
20100 Turku
jouni.ju.kakkonen@luukku.com

Sukuyhdistyksen jäsenmaksut

Aikuisjäsen 25 eur/v, lapsi (alle 18 v.) 10 eur/v
Pankkitili Nordea 104035-363472

*Seuraava PikkuKakkonen ilmestyy vuoden vaihteessa.
Siihen tarkoitettu materiaali tulisi toimittaa
toimitukseen 30.10.2011 mennessä.*